

O zvestovaní narodenia Pána Ježiša by som chcel hovoriť z 3 pohľadov, 3 perspektív. A to z pohľadu Pána Boha, potom z pohľadu pastierov a napokon z pohľadu nášho.

Pán Boh zaslúbil, že pošle Mesiáša a Záchrancu pre každého z nás ľudí a bolo to už dosť dávno. Očakávaní ľudí od tejto udalosti boli veľké. Čím viac boli Izraelci utrápení, čím viac sa odklňali od Pána Boha a čím viac bolo vidno aj to vonkajšie otroctvo cudzích národov nad nimi, tým viac očakávali veľkú udalosť, že príde Mesiáš. Že prinesie zmenu, nastane obdobie, keď sa zmenia ich životy, keď navonok to bude úplne jasné. Keď zažijú niečo nové. Myslím, že každý túži po tom, aby sme zažívali niečo nové, veci, ktoré nás posunú k životu, ktorý bude pokojnejší, pohodlnejší, bude nám prinášať väčšiu radosť, že zažijeme dobré veci.

A ten deň D naozaj nastal a **PB to oznámil ľuďom**, aby to nezostalo len pri tom, že je tam Jozef a Mária, ktorí o tom vedeli. Pán Boh to oznámil **pastierom**. Neoznámil to vtedajšiemu vládcovi, ani veľkňazom, ktorí by mali viesť tento národ, ale oznámil to pastierom a ešte niekoľkým jednotlivcom, ktorí **očakávali**, čo bude Pán Boh konať.

Rozmýšľal som, prečo práve pastierom. Ponúkam nám niekoľko dôvodov, ktoré môžu byť pre nás inšpiráciou. Vecí, ktoré boli dobré a ktoré Pán Boh považuje za dôležité.

Pastieri nemali mocenské ani politické ambície. Ľahšie vnímali skutočnú pravdu a skutočný zámer, ktorý mal Pán Boh s Mesiášom. **Chcel nás zachrániť v prvom rade od hriechu a od našej vlastnej biedy**. Pri tých, ktorí mali pokrútený pohľad, hrozilo, že sa budú snažiť tento plán prispôbiť pre seba. Že sa budú snažiť, aby sa stal skutočnosťou tak, ako oni chcú. Pastieri boli tí, ktorí ľahšie a rýchlejšie porozumeli tomu, čo Pán Boh chce.

Pastierov si možno predstavujeme dnes ako najposlednejších, najmenej informovaných, najmenej vzdelaných. Avšak v tom čase neboli pastieri ľuďmi na okraji. Jednak že bolo dôležité, aby fungovali v Izraeli, kde sa bežne chovali ovce. Tiež v Izraeli každý chlapec už od 13 rokov vedel natoľko čítať, že mohol pred celou rodinou čítať z tóry. To neboli chlapci, o ktorých sa nikto nestaral. A tak aj keby to boli relatívne mladí ľudia, neboli takí, že by nevedeli, čo Pán Boh hovorí vo svojom slove. **Keď Pán Boh prehovára k človeku, nehovorí tak, aby sme Mu nerozumeli**. Nepoužíva také slová, ktoré budú pre nás tajničkou, nejakým kódom, ktorý budeme musieť lúštiť. Pre nás je to iné, lebo nežijeme v tej dobe. Keď sa dnes povie Dávidovo mesto, možno nevieme, ktoré mesto sa myslí. Ale vieme, že Brána Tatier je Poprad. Pre nich to mesto bolo jasné, bol to Betlehem. A keď sa povedalo Spasiteľ, alebo Kristus, čo je dnes relatívne neznáme slovo, vedeli, že je na mysli človek, ktorý nás má zachrániť. Takže dnes si musíme ten dobový kontext osvetliť. Ale Pán Boh aj dnes chce hovoriť tak, aby sme Mu rozumeli, aby sme veľmi jasne chápali jeho úmysly. Keď nás oslovuje, oslovuje nás tak, aby sme rozhodli nie preto, že sme zavedení, dezinformovaní. Ale aby sme sa dokázali zodpovedne rozhodnúť pre Pána Boha a pre to, čo On robí.

Vianoce sú časom, ktorý je dosť málo zrozumiteľný pre ľudí. Počuli sme o tom v predošlých dňoch, je to obdobie zamerané iným smerom, ale nie tým, aby sme lepšie rozumeli Pánu Bohu. Možno je tu niekto, kto povie prvý krát „ahá“ – o toto ide Pánu Bohu aj v mojom živote. Ak tak chcem aj dnes, ak to bude prvý, alebo opakovaný raz, aby sme túto výzvu a reč brali veľmi vážne. Je to tiež čas, keď my máme ľuďom zrozumiteľne povedať, čo sú to Vianoce.

Neviem, či sa vám to stáva, príde SMS-ka, kde nám niekto želá praskajúce ohne a aby nám bolo doma fajn. Rozmýšľam však nad tým, čo chcem odpovedať tomuto človeku, aby porozumel, čo sú to naozaj Vianoce. A tak píšem, aby sa ľudia tešili z toho, že prišiel Záchranca pre nás osobne. A nie som si istý, či taká krátka SMS-ka dokáže povedať, to čo by som chcel povedať dlhšie. Čo si vyžaduje možno svedectvo môjho života. Čo si vyžaduje niekoľko viet o tom, čo ten človek skutočne potrebuje.

A tak ani pastieri, skupina nie dôležitá, ktorá nemala taký vplyv na ten národ ani na dianie, **neboli vylúčení, vyškrtnutí**. Dnes máme v oblube si vyberať ľudí, s ktorými sa kontaktujeme, ktorí sú pre nás zaujímaví, ktorí niečo prinášajú so našich životov. Avšak Pán Boh rozmýšľal celkom inak. Práve pastierov chcel zahrnúť do tohto svojho plánu. Aj v čase pandémie rozmýšľajme, kde sú ľudia, s ktorými sme mali nejaký kontakt pred tým, ale dnes sú zavretí. Alebo sa boja, lebo nechcú byť na tomto mieste, alebo nechcú byť vôbec medzi ľuďmi. Chránia sa, možno majú iný dôvod,

aby neprišli. Teraz je čas, aby sme boli úzkym spoločenstvom rodiny. Keď prekonáme tú vzdialenosť jedného telefonátu, budú môcť byť aj títo ľudia zahrnutí do toho, čo sa deje. Náš nebeský Otec je ten, ktorý nás spája a chce, aby to bolo aj prakticky vidieť.

Toto bola perspektíva, z ktorej sa pozeral Pán Boh. A čo sa dialo, čo videli pastieri?

Najprv videli veľké svetlo a ako sme už počuli včera, bol to strach, ktorý ich ovládol. Ja si myslím, že to bola najprv obava o to, čo sa bude diať. Pretože oni boli pri svojom stáde. Boli zrejme veľmi dobrí pastieri, pretože boli tam, kde mali byť. Boli pri svojom stáde a strážili ho a tak tá prvá obava mohla byť, čo sa teraz udeje pri tomto veľkom svetle s nami a s touto hĺstkou oviec, ktoré máme na starosti. Avšak som presvedčený, že tá druhá myšlienka bola tá, keď ich ovládol veľký strach (v.9), že si uvedomili, že sú osvietení Božou slávou. Keď sa zjaví Pán Boh, nikto z nás nemôže povedať, že som v poriadku. **Ako obstojím pred svätým Pánom Bohom?** Možno si uvedomili tú svoju biedu a nedostatočnosť. A tak nie len strach, ale aj priznanie si svojho skutočného stavu, odhalenie pravdy o sebe je prvý krok ku náprave, ku záchrane, ktorú nám ponúka Pán Boh. Ak dnes poviem som v poriadku, tak hovorím Pána Boha nepotrebujem. A je mi jedno, aká sláva sa tu dnes zjavila. Mne stačí to, kým som sám.

Božia práca ale nekončí len tým, že odhalí náš hriech, že zasvieti ten reflektor priamo na mňa. Tá správa znela: dnes sa narodil Záchranca, ktorý zoberie aj tvoj hriech na kríž a zaplatí za neho namiesto teba. A ty ako ospravedlnený a očistený hriešnik dostaneš právo vstúpiť do Božej slávy bez toho, aby ti hrozilo odsúdenie. A tak tento najväčší dar, ktorý sme dostali, odpustenie v Pánovi Ježišovi, spôsobuje radosť.

Keď som ja porozumel evanjeliu, tak som mu neuveril hneď. Sedel som na svojej stoličke a vravel som si: to nie, takto to neurobím. A tak Pán Boh musel opakovať svoju výzvu pre mňa, aby som Mu uveril, že naozaj to, čo pre mňa chce, je to najlepšie. Že chce byť mojím Pánom, chce byť tým, kto ma povedie. A mal som otázku, ako to bude. Veď neviem, čo sa stane v mojom živote. Držal som sa toho, čo som mal, ale práve táto neistota spôsobovala, že som sa cítil ešte ďalej od Neho. Že ešte viac vystúpila moja nepravosť a už som prestal byť dobrým chlapcom, ktorý v pohode zvláda školu a nejako funguje v živote. Ale Pán Boh ma videl a Pán Boh nás vidí aj dnes. Ak máš otázky, ak máš neistotu, možno ti chýba ten rozhodný krok, aj dnes je Mu dobré povedať to, čo máš na srdci. Možno Mu povedať: neviem ako mám vykročiť. Pane, ak si, ukáž sa mi nejako. Aj dnes chce Pán Boh dať istotu, že je tu a že aj pre teba sa narodil Záchranca. Hovorí osobne a počuje každý jeden náš hlas.

Keď zaznela tá výzva pre pastierov, tak čo urobili? Nevydali sa hneď tam, kde mali ísť. Najprv si urobili poradu, čítame, že povedali jeden druhému, alebo porozprávali sa o tom, čo urobíme spolu. A tak sa dohodli, že si to idú overiť. Veľmi dobrý výsledok, lebo sa mohli dohodnúť aj na tom, že zostanú na tom mieste a správa, ktorú počuli, by zostala len slovami. Dokonca sa tam píše, že sa poponáhľali a neodkladali to na neskôr. A stala sa tá správa hneď pravdou v ich živote? Nie, najprv išli a keď videli, keď sa stretli s tým dieťaťom, až potom prišiel čas, keď Ho dokázali osláviť, keď sa tá radosť stala aj pre nech osobne nielen slovami, ale skutočnosťou.

A tak Pán Boh chce aj dnes, aby sme **Ho skúsili, zažili osobne**, tak ako pastieri. Ak potrebuješ poradu, tak teraz je dobrý čas. Chcem nás vyzvať, ktorí sme na tomto mieste a vnímame, že sa potrebujeme spolu modliť, aby ste vyhľadali niekoho, komu dôverujete a urobili si malú poradu. Čo urobím teraz s touto správou? Pastieri dostali dobrú správu a dostali znamenia, ako sme počuli v nedelu, ktoré každé jedno ukazovalo, že slová anjela boli pravdivé. Že to nie sú len slová, ale že živý Boh ku mne prehovára a chce ma presvedčiť, získať pre seba. Stojí mu za to hovoriť ku mne osobne, preto, aby som s Ním mohol žiť. Aby som získal dôveru, že má pravdu. V jednej piesni spievame: ja nemám vzácne poklady, ale mám svoj život a chcem Ti ho teraz odovzdať. Pane, nemám nič, čo by som Ti dal, ale chcem Ti dať svoj život.

Potom, čo sa pastieri stretli s Pánom Ježišom, sú úplne iní. Už to neboli pastieri, ktorí sami potrebovali počuť túto radostnú zvesť, ale oni sami sa stali jej zvestovateľmi. Oni už vedeli, komu uverili a vedeli,

o kom hovoria. Už to nebola zvesť o niečom vzdialenom. Už to bola zvesť, ktorá zahŕňala aj ich osobnú skúsenosť a ich **vlastnú radosť**. Tá radosť, o ktorej počuli od anjelov, bola ich vlastná.

Keď ideme týmto svetom, tak ľudia vidia, ako žijeme. A keď aj povieme, že sa teším, že sa Pán Ježiš narodil, oni vidia, či tá radosť je mojou radosťou, alebo je to radosť nejakého anjela, ktorý kedysi pred 2000 rokmi hovoril o niečom, čo sa stalo.

Tá neistota, ktorá bola pred ich očami, ten strach, keď videli seba pravdivo, sa zmenila a stala sa výsadou. Stala sa ich motorom, stala sa ich presvedčením, že sa stalo to najlepšie, čo sa mohlo stať v ich živote. Bola to sila, ktorá ich nútila ísť a hovoriť. Rozmýšľajme nad tým, ako táto zvesť posúva aj mňa vo veciach, ktoré som doteraz nerobil.

Od decembra máme dvoch nových kolegov. Pri takých programátorských rečiach prišlo až k dátumu 1.1. roku 1. Hovorím, to je blbý dátum, v podstate ho nechceme, ale dobré je na ňom to, že môj život ovplyvňuje. Pretože sa vtedy narodil niekto, kto ovplyvnil môj život. A išli sme ďalej, tá debata pokračovala programátorsky ďalej. Hľadáme, ako môžeme byť pripravení. Nie preto, že sa nútime, ale preto, že to je pre mňa prirodzené. Hovoriť o tom, že je tu niekto, koho radosť prišla do môjho života, ktorý zmenil všetko, čo som mal, všetko, čo chcem a všetko, čo dokážem. Aký mám postoj k tejto zvesti? Je to pre mňa trápenie, alebo bremeno, ktoré nesiem, alebo je to radosť, a výsada, zdroj obživy a života na každý deň? Názov Betlehem znamená dom chleba – chlieb potrebujeme na každý deň. Je to sloboda, ktorá ma posúva, že môžem robiť, čo Pán Boh chce? A zároveň môžem bojovať s vecami, s ktorými som bojoval doteraz, ale víťazne?

Tento text hovorí, že keď pastieri išli a hovorili ľuďom okolo, tí ľudia sa čudovali. Ja verím, že to slovo tam nie je náhodou. Potrebujeme vedieť, že keď budeme hovoriť o Božích veciach, budú ľudia, ktorí sa tomu budú čudovať. Ale tým, že si to povieme, my sami by sme nemali byť začudovaní, keď sa to bude tak diať. My s tým máme rátať a povedať: sa som bol tiež taký človek ako ty. Nevedel som, či je to pravda, či mám tomu uveriť. Každý z nás sme možno prežili nejaký zápas, kým sme uverili. Títo ľudia tiež budú zažívať neistotu. Zmení sa môj život? Bude to stáť za to? To je ten čas, keď môžeme povedať: ja som bol rovnaký, ale Pán Boh mi dal toľko milosti, bol taký dobrý ku mne, že ma zavolať, že som tomu porozumel a že som sa mohol rozhodnúť. Takže ak ti je to zvláštne, bolo to tak aj pre mňa, ale teraz ti hovorím, že som nenašiel v živote nič lepšie.

Narodenie Pána Ježiša nezostalo bez povšimnutia. Pretože pastierom o tom hovorili anjeli, videli veľké svetlo a pastieri ich vzali za slovo. Povedali ideme si to overiť. Išli za dieťaťom v jasliach, našli Ho a stretli sa s Ním. Potom o tejto osobnej skúsenosti dokázali povedať ďalším ľuďom, o tom, čo sa stalo v ich živote. Počas týchto Vianoc sa chce Pán Ježiš stretnúť s nami, so mnou osobne aj s tebou. Chce, aby sme Ho uvideli tvárou v tvár. Chce, aby na nás zasvietila tá žiara a aby sme povedali: Pane, nie je na mne nič, potrebujem, aby si ma dnes ospravedlnil a aby si zobral môj život do svojich rúk. Aby sme to bremeno a neistotu mohli vymeniť za nový život, radosť a vďaku. A tak keď Ho stretneme, hovorme o tom ľuďom okolo nás. Väčšina z nás sme tu, pretože sme Ho už stretli. S radosťou Ho oslavujeme, presne ako to urobili pastieri v našom príbehu. Nech sa tento svet dozvie, že prišiel. Že je to už dávno, ale stále to má vplyv na môj život. Ďakujme Mu za to a oslávme Ho za to. Nech aj dnes sú Vianoce tou dobrou zvesťou pre každého z nás osobne.